Шуми

Віталій Гречка

У мареві буденності гіпнозу,
Прямуємо квапливо в тишу ми,
Гортаємо життя щоденну прозу,
А дехто вже не чує ці шуми.

Шуми образи, болю і тривоги,
Шуми любові, радості, турбот —
Зникають у імлі в кінці дороги,
Що небуття ховає хижий рот.

Ми живемо неначе справді вічні —
Усупереч подіям і рокам,
Але ті нові зморшки на обличчі —
Нагадують за тимчасовість нам.

І добре, що усе колись проходить,
Звільняючи для нового шляхи,
Красивий вечір…наче співає Природи:
"Лягайте спати, любі дітлахи".

30.01.2026